

dağın

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

9/91

* Çıkarken
* Mukarrem GÖKTAYOĞLU
* Nuri ONAT
* Adnan BİNYAZAR
* İsmail BEYDEMİR

* Kemal NİKSARLI
* H.Cüneyt ÖZKUL
* M.Ali BİLİR
* Halit HOCAOĞLU
* Ebru BERKEN

DERNEĞİMİZİN YÖNETİM KURULU

Başkan

İsmail ERCAN

Bşk.Yrd.

Yıldız İRENGÜN

Sayman

Cüneyt ÖZKUL

Üye

Mustafa İKİNCİ

Üye

Aysel GENÇOSMANOĞLU

ĐENETİM KURULU

Mehmet BİLİR

Kemal NİKSARLI

Turgut İKİNCİ

ONUR KURULU

Dr. Kemel KÖSEOĞLU

Dr. Vâkıf ÖZKUL

Muammer NİKSARLI

DUYURU

Sorunlarımızı dile getirmede, duyurmada ve tüm hemşerilerimizle haberleşme olanağının, bir yayın organına kavuşmakla gerçekleşeceğine inanıyoruz. Bu inancımızı "Ağın Fikir ve Sanat Dergisi"ni çıkararak gerçekleştirdik.

Dergimize bilimsel, yöresel anı, şiir, öykü, folklor, sağlık, kadın, çocuk, magazin vb. yazılarınızı bekliyoruz.

Abone olmak isteyen hemşerilerimiz dergiyle birlikte gönderilen formu doldurarak yazışma adresine göndermeleri ve dergi ücretlerini, gösterilen hesaba yatırmaları gerekmektedir.

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği 101843 Nolu posta çeki hesabı

Ziraat Bankası Yenişehir Şb. Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği 16890 Nl. Hesabı

Yazışma Adresimiz

Necatibey Cad. No. 16/11

06430 ANKARA

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma
Derneği Adına
İsmail ERCAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Muammer NIKSARLI

Yazı Kurulu
Nihat ASYALI - Dr. Vakıf ÖZKUL
Nihat İSPİR, Rüştü ASYALI
Muammer NIKSARLI

Haberleşme Adresi
Necatibey Cad. No. 16/11
Güneşli Apt. Tel 2301154-06430
ANKARA

*Gönderilen Yazılar yayınlarsın
yayınlanmasın iade edilmez ve telif
ücreti ödenmez.*

Dergimiz ayda bir çıkar

Yıl 1 Sayı 1
Eylül 1991

ederi 10.000 TL
6 aylık 60.000 TL
Yıllık 120.000 TL

Baskı
Sente Ofset Matbaacılık
Tel: 231 42 34

Dizgi
Fatih ZENCİR
231 44 39

Kapak
Ağın'dan Görünüş

Fotoğraf
Cüneyt ÖZKUL

ÇIKARKEN

Ağın Kültür Derneği, kuruluşundan bu yana bir yayın organına sahip olma işini daima ön plana alarak çalışmalarını bu yönden de değerlendirmek isteği içinde idi. Bu istek bugün gerçekleşmiş bulunuyor. Bundan sonraki gayretlerimizin ağırlık merkezinin bu yararlı yapıtı devam ettirmek teşkil edecektir.

Yurdun dört bucağında çeşitli memleket hizmetlerinde görev almış bulunan Ağın'lılar, halleri daima Ağın sevgisiyle dolu kişilerdir. Elbetteki onlar, çeşitli yönleriyle Ağın'ı bütün yurt ölçüsünde tanıtacak olan böyle çabayı sonuna kadar desteklemekten bir an bile geri kalmayacaklardır. Memleketlerine olduğu kadar, birbirlerine de kalpten bağlı olan Ağın'lılar kalabalık bir ailenin anlaşmış, kaynaşmış ve bölünmez bir bütün teşkil eden fertleridir.

Bütün değerlerin yaratıcısı halktır. Biz bu inançtan hareket ediyoruz. Yani halkın yaratıcı, yöneltici gücüne göre davranışımızı düzenlemek istiyoruz. Bu dergi belki de ilk defa yönünü, yöntemini ve tutumunu okuyucusunun eğilimine, isteklerine ve dünya görüşüne uygun olarak düzenleyecek ve buna göre karakter kazanacaktır. Bu dergi bir haberleşme aracı, bir fikir meydanı, bir eğlendirme aracı, çevremizin sorunlarını ya da daha geniş olarak ülkemizin sorunlarını yansıtan bir dergi olabilir. Ancak yine belirtelim ki dergiyi çıkaran derneğimiz bu hususu peşinen tesbit etmeyi uygun ve yerinde bulmamıştır. Derginin belli bir süre sonra görüş kazanmasını ve yörüngeye oturmasını okuyucunun ilgilendiği sorunlara, onun ileride belirecek hayat felsefesine göre ayarlamak üzere geleceğe bırakmıştır. Dergimiz bu bakımdan şanslıdır. Bu okuyucu Türkiye'nin okuma yazma oranı en yüksek olan ilçesinin halkıdır. Böylece elde edeceğimiz sonuç hepimizin ortak ürünü olacaktır.

Şu duruma göre bu düşünce alanı fikir ve sanat bakımından olduğu gibi, ilçemizin en küçük görünen sorunundan, ülkemizin önemli sorunlarına kadar bütün konuları belli bir açıdan işlemeğe ve tartışmaya açıktır.

Yine bu düşünce alanı yukarıda belirttiğimiz gibi okuyucusunun ilgi ve desteği ile canlılık kazanacaktır.

Sorumluluk hepimizin.
Saygılarımızla

AĞIN

Not: Ocak-1967 Yıl:1 Sayı:1'den alınmıştır.

ELAZIĞ VALİLİĞİ

ÖZEL

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Necatibey Cad. No. 16/11 ANKARA

Sayın Başkan, Yönetim Kurulunun Sayın Üyeleri,

Bir şeyi korumanın ve tanıtmanın yolunun, onu yaşatmakta olduğuna inanıyorum. Bu itibarla, Derneğinizce "FİKİR VE SANAT DERGİSİ" çıkarılması kararınızı, Ağın ve çevresi başta olmak üzere mahalli kültürümüzün korunması, tanıtılması ve yaşatılması suretiyle Milli Kültürümüze katkılarını beklememiz de tabiidir.

Bütün zamanlarda var olan değişik kültür ve sanat değerlerini mevcut durumları ile şartları ve imkânları, Türk kültür ve sanatına bir sistem içinde sunmak ve koymak azmi ortak ihtirasımız olmaktadır.

Eğitsel yönden yararlı, ayrıca da Ağın'ın tanıtılması açısından önemli bir belge niteliği taşıyacak dergi, kalıcı dostluk ve iş birliği bağlarının oluşturulması çabalarına ayrı bir boyut getirecektir.

Bugün Türkiye'de Ağın'lı hemşehrilerimizin değişik meslek düzeylerinde her kademedede yer aldığı ve üstün başarılar gösterdiği, bilinen bir gerçektir. Aynı durumun bir benzeri fikir ve sanat alanında gözlenmekte; yıldan yıla artan kültürel faaliyetler içinde aktif etkinliklere

katılmakta, sanatsal yeteneklerini sergilemekte, başarıları paylaşmakta ve dünden bugüne uzanan sürecin halkaları arasında yerini almaktadır. Sanatın birleştirici ve hoşgörülü ortamında geçmişle gelecek arasındaki sağlam bağ ve adımların böyle bir dergide toplanması ülke sathındaki hemşehrilerimiz için de anlamlı olacaktır.

Elazığ'ın bu anlamda onun ilçesi Ağın'ın sosyal ve kültürel hayatına doğrudan doğruya katılma aynı zamanda ekonomik hayatına da katılma anlamında ele alınıp şatların birlikte düşünülmesi ve desteklenmesi samimi arzumdur.

Bu duygular çerçevesinde Ağın kültür ve Dayanışma Derneğinin sahibi olduğu "FİKİR VE SANAT DERGİSİ"nin çıkarılmasından dolayı Yönetim Kuruluna ve Dernek üyelerine Elazığ'lılar adına sevgi ve selamlarımı iletir, derginizin ileriki günlerde daha da güçlü olmasını temenni ederim.

Nice yeni ve güzel sayılarda buluşmak dileğiyle,

Demek Yönetim Kurulunu kutluyorum

Muharrem GÖKTAYOĞLU

Elazığ Valisi

▼
**Bugün Türkiye'de
Ağın'lı
hemşehrilerimizin
değişik meslek
düzeylerinde her
kademedede yer
aldığı ve üstün
başarılar gösterdiği,
bilinen bir gerçektir.**

AĞIN
FİKİR VE SANAT DERGİSİ

AYDIN KİŞİ SORUNUMUZ

Nuri ONAT

Her toplumun çözümü kolay ya da güç sorunları vardır. Bu sorunların kimisi kişisel, kimisi aileyi ilgilendirir, kimisi de toplumsal niteliktedir. Sorun, hangi türden olursa olsun, bireyi, aileyi, toplumu rahatsız eder, sıkıntıya sokar.

Herkes, her zaman sorun çözemez. Bu, bir bilgi, deneyim ve uzmanlık işidir. Daha açık deyimiyle, sorun çözmek bir aydın kişi işidir. Öyle ise, aydın kişi kimdir? Şimdi, aydın kişiyi nitelermeye çalışalım. Aydın kişi, çağını kavrayan, kimi kez de onu aşabilen, bilimsel, teknolojik, kültürel ve ekonomik gelişmeleri günü gününe izleyen kimsedir. Aynı zamanda bilimsel verilere yürekten inanan, o verilerin sonuçlarını özümseyen, çevresinin ve ulusunun da bu veriler doğrultusunda ilerlemesini gönülden isteyen, bu uğurda yoğun çaba gösteren, katkılarda bulunan kişidir. Aydın kişilikte kadın erkek ayrımı yoktur.

Aydın kişisi bol olan ülkede yalan, aldatmaca, palavra sıkma ya azdır, ya da hiç yoktur. Çünkü, böyleleri hemen sırtırlar, kendilerini ele verirler. Onların karşısına aydın kişiler çıkarak, "Arkadaş, sen yalan söylüyorsun, durum dediğin gibi değildir." derler. Aydın kişi, sıklık aranan, görüşüne başvurulmuş kimsedir.

Aydın kişinin bir özelliği de, yaptığının karşılığını beklememesidir. O, yaptıklarını, bir toplumsal görevin yerine getirilmesi sayar. Kimseyi küçümsemez, çünkü, küçük değildir aydın kişi.

Kendisine başvuranları saygı ile, sevgi ile karşılar. Kimi kez onlardan bir şeyler de öğrenir.

Peki ya ama, bu denli değeri ve sorumluluğu olan aydın kişi bizde yeterince var mı? Yok, sorun da bu ya. Büyük Atatürk, 1923 yılının şubat ayında, İzmir İktisat Kongresi'nde şöyle konuşuyordu: "Osmanlı tarihli boyunca biz, ulusal bir dönem yaşamadık, doğal olarak ulusal bir tarihimiz de olmadı." Bu acı gerçek, hepimizi çok ve derinden düşündürmelidir.

Bu eksikliğin nedeni, yaşadığımız tarihsel sürecin yoksulluğu, tekdüzeliği atılımsız geçmesidir. Biz balkanlarda at sürüp kılıç sallarken, Batı'da bir şeyler oluyordu. Dilleri, dinleri, sanatları, felsefeleri bir kez daha laiklik süzgecinden geçiyor, yeni bir çağın temelleri atılıyordu. Adına Rönesans denilen bu akım, Batı'yı silkeliyor, sarsıyor, taze arayışlara itiyordu.

Yunan ve Latin uygarlıkları el ele vermişler Batı'yı yeni biçimlere sokuyorlardı. Gerçekte bu değişimin tohumları 11-13. yüzyıllarda atılmıştı. Hem de kiliselerde, din adamları yolu ile. Ortaçağ, böyle bir oluşumun beşiğini durmadan sallıyordu, ninniler söylüyordu.

Bütün bunlar olurken bizde neler yapıyordu? hiç bir şey...Bu akımın dışında kalışımız, bize çok pahalıya mal oluyordu ama, kimin umurunda. Nitekim gerileme dönemimiz başlar başlamaz tarihin süreci değişmedi ama, niteliği

**Aydın kişisi bol
olan ülkede yalan,
aldatmaca, palavra
sıkma ya azdır,
ya da hiç yoktur.
Çünkü, böyleleri
hemen
sırtırlar, kendilerini
ele verirler.**

değiştirdi. Bu gerileme hızla sürdü ve İmparatorluğun dağılmasına neden oldu.

Batı'da bu oluşumlar yaşanırken, oralara gönderilen elçilerimiz, yapılanların özünü göremiyorlardı. Belki de gözleri kamaştığı için görememişlerdi. Utanmadan da yapılanların hepsinin zındıklık olduğunu rapor ediyorlardı. Büyük büyük işler yapmışlar gibi.

Şimdilerde çektiğimiz ve daha da çekeceğimiz sıkıntılar, hep bu dışlamanın sonucudur. Bu durum, Türk ulusunun yazgısı değildir, olamaz da. Dinimizin gereği de değildir. Ulusumuz, yenileşip uygarlaşmayı, böylelikle mutlu olmayı istiyor. Dinimizin uluları, "Uygarlık nerde ise oraya gidin, alın." buyuruyorlar. Demek ki ulusça da, dince de bir engelimiz yok. Ya neyimiz var? Her şeyimiz var... Dini politikaya araç yapmak var, halkı kandırmak abdestsiz namaz kılmak var, oruç tutmayana, namaz kılmayana saldırmak var, Ay'a gidildiğinde "Ay'a gidilmez, o nurdur?" vaazı verenler var. Yağmurların, basıncın düşmesinden kaynaklandığını, neden diye sorarsanız, bilmek mümkün değil. Bu Allah'ın işi." diyen beyinleri yıkanmışlar var. Var, var, var... Bütün bu varların yanında bir de laikliğe aykırı davranışlar, kuruluşlar, haince kurulmuş pusular var.

Bu denli kirli, kokuşmuş, soluk alınmaz ortamda aydın kişi nasıl yetişir söyler misiniz?

Aydın kişinin bir özelliği de, yaptığıнын karşılığını beklememesidir. O, yaptıklarını, bir toplumsal görevin yerine getirilmesi sayar.

Yoksa olumsuzlukları marifet, gerçek dışılıkları kabadayılık mı sayıyoruz? Sanırsanız ki bunlar, Doğu uluslarının ilkelliğe dayalı kendilerinin oluşturduğu yazgılardır. Batı, Aristo mantığını çoktan aştı. Oysa biz, onu bile okutamıyoruz. Batı'nın felsefe anlayışı daha bir olgunlaştı, gerçekçiliğe, pragmatizme yöneldi. Biz ise, hâlâ fizikötesi felsefenin karanlık dehlizlerinde ölümlümüzü, arkamızı, yarılarımızı görmeden sağa,

sola yalpa vurup duruyoruz. Çünkü bir türlü Doğu kültüründen, yazgıcılığından kurtulamadık.

Aydını az olan ya da aydına önem verilmeyen ülkenin sorunları, hep el yordamı ile çözülmeye çalışılır. O da iki gün sonra geri tepir. Yitirilen zaman, emek ve paradır. Dilenci gibi toplayıp hovarda gibi harcamak bizim neyimize...

Bir an önce aydın kadroları yetiştirmek için girişime geçmeliyiz. Yoksa 21. yüzyıla girdiğimizde, sorunlarımızın birbiri üstüne binerek dağlar gibi yığılacağını görürüz ki, bu durum altından kalkamayacağımız bir niteliğe varır, bizi ezer.

Doğru söyleyene çok gereksinimimiz var.

Yazıyı bir Latin atasözü ile bitirmek istiyoruz. "Köle, düşündüğünü söyleyemeyen adamdır." Ne denli doğru bir söz. İşte biz, bunun sıkıntısını çekiyoruz.

Ağın'a ve Ağın'lıya hizmet için derneğe üye olunuz ve aidatlarınızı PTT 101843 nolu çek hesabına lütfen yatırınız.

Ağın'lılarla ilgili tüm haberleri lütfen bize yazınız.

DUYARLIK EĞİTİMİ

Adnan BİNYAZAR

75. doğum gününde Yehudi Menuhin, onuruna düzenlenen törene, Alman Cumhurbaşkanı Richard V. Weizsaecker'in kolunda geldi. Tören yerinin görkemini, her şeyin nasıl ince ince düşünülmüş olduğunu anlatmam olanaksız. Ne denli anlatsam, bir sandığı bayrakla örtüp ortaya da o yüce insanı kendisinden başka bir şeye benzeten büstler oturtanların beğenisinde bir değişiklik yapacağımı sanmıyorum. Nişan ve düğün törenlerini içki seline boğanlar, cırtlak sesli primadonnaların (!) giysi sergilemelerini sanat sayanlar bu dilden anlamaz.

Onlar kendi beğenileri-nin mahkûmlarıdır. Yalnızca bunun da değil, a-kıllarının ermediği güzel-liklerden yoksun kalmanın da mahkûmlarıdır.

Atatürk'ün zamanında, kurtuluşun bunlardan beklenemeyeceğini, onların "dalalet" içinde bile bulunabileceklerini belirtmesi boşuna değildir.

Atatürk, Batı'yı ve Batı'nın gerçek ölçütlerini biliyordu. Uygarlığı bilim ve sanatla beslersek

çağdaş dünyada bir yerimizin olacağını çok iyi kestirmişti. Şu sıralarda onu "Osmanlı Paşası" diye bir bakıma bağnazlığa sürüklmek isteyenlerin kafası bunu da almaz. Mustafa Reşit Paşa da Osmanlı Paşası idi; ve onun başlattığı hukuk alanındaki yenilikler, Türkiye Cumhuriyeti'nin uygar ve laik dünyada yer almasının kıvılcımı olmuştur. Kuşkusuz, Mustafa Kemal de Osmanlı Paşası idi, ama iktidarını "Dalalet" içinde olanlara karşı kurmuştur. Nâzım Hik-

met'in dedesi Nâzım Paşa'nın "Bre biz Osmanlılar, bizde çok adam bulunur" dediği türden bir paşa idi.

Batılı yöneticinin en büyük başarısı, sanatçısı ve bilim adamlarıyla aynı ortamı paylaşmasında aranmalıdır. Onun için sanatçı ya da bilim adamı yalnızca kendini onurlandırmaz. Onurlandırdığı kendi toplumdur, evrensel insanlıktır. Toplum, milliyetçi bir tutumla yüceltmez onu, insanlığa verdiği emekle değerlendirir. Herkesin gözünde onun başarısının yansıttığı ışık vardır. Bizde ise, Batı sanatçısına göre nice savaşmalar vererek bulunduğu yere gelmiş sanatçıya, kof pehlivanları andıran "iktidar sahibi" kendi tiksiniç

düzeysizliğine yerleşmiş sözcüklerle saldırır. Ne var ki saldırdıkça batar, bir gün ondan olanlar, onun ayıbını yüzüne vurur.

Dıştan bakıldığında, ülkeler alışveriş bağlamı içinde dostluklar kurarlar. Bu bağlamdaki ilişkiler, o işte uzmanlaşmış kişilerce gerçekleştirilir. Dünya kurallıdan beri böyledir bu.

Doğaldır da. Birinin yapamadığı, bir başka birine satılacaktır. İşini geliştirenlerin, ellerindeki ürünleri değerli kılmak için buldukları yöntem de bir şey denemez. İster istemez, yan gelip yatan onun yaptığına ya da ürettiğine sahip olmak için elindekini avcundakini verecektir. Yan gelip yatanın bir gün varlığı da tehlikeye girer. Öyle aşamalar olur ki, böyle toplumlar, sömürülmeye bir kurtarıcı gibi sarılırlar.

**Atatürk, Batı'yı ve
Batı'nın gerçek
ölçüklerini biliyordu.
Uygarlığı bilim ve
sanatla beslersek
çağdaş dünyada bir
yerimizin olacağını
çok iyi kestirmişti.**

Sömürge, güvencesi, dolayısıyla da efendi olur.

Sömürü, eşit emekle ortadan kalkar. Emek vermeyen, onun bunun eline bakmayı erdem sayan her bilinçsiz toplum, boynunu, sömürü boyunduruğundan kurtaramaz. Kuşkusuz, sömürmek ahlaksızlıktır. Ama sömürüye karşı direnmenin, emeğe değer vermenin bir ahlak olduğu da a k ı l d a n çıkarılmamalıdır.

Sömürü, kimilerinin kanına girmiştir. Kendi yeteneklerini kullanma yollarını aramayan, en başta kendi varlığının sömürgeci. Diyelim, bir insan belli bir yetenek sahibidir, bu yeteneklerini a ş a ğ ı l ı k işlere yöneltiyorsa, onun yaptığı hem bedenini sömürme, hem de ahlaksızlıktır.

Peki, her düzeydeki insanın ağzından düşürmediği ahlak nedir?

Ahlak deyince, insanın belli toplumsal kurallara uyması anlaşılıyor. Oysa ahlak, özünde bir düşünce eğitimi, bir duyarlılık inceliğidir. Nurullah Ataç, güzelliği kültürlü insanın yarattığı kanısındadır. Onun için güzellik, kültürle eşdeğerdedir. Hep düşünürüm, toplum içinde hırsızlık, birileri görecektir diye mi yapılmamaktadır, yoksa bunun ahlaksızlık olduğuna inanıldığı için mi? Düşünce ve duyarlılıkla eğitilmemiş insanlarda birincisinin geçerli olduğu kesindir.

Ahlaklı insanda kişilik bir dünyadır. Bir tek insanın kişiliği dünyayı daha anlamlı kılarken, koca dünyanın bir tek kişi için var olduğu bile

düşünülebilir. Bizim, Batı'da göremediğimiz budur. Batı, bizim için bir dış yüz, bir sıvadır. Batı'nın yarattığı düşünce ve duygu inceliğine varamadığımız sürece, kendi varlığımızın da, toplumumuzun da, dünyamızın da yabancısı kalacağız. Geriliğimiz, Batı karşısındaki eşitsizliğimiz de sürecektir; "çağ atlama" sözü her büyük laf gibi tarihin tozlu sayfalarında yorum bekleyecektir.

Ahlakı kuran bilimdir, sanattır. İnsanı duyarlık yönünden bunlar geliştirir. Kitapların az okunması, düzeyli sanat ürünlerine toplumun kör kalması, düzeysizliğin bir değer olması, toplumun duyarlık eğitiminden yani ahlaksal niteliklerden yoksun oluşunun sonucudur. Bu ise, toplumdaki çöküşü gösterir. Bu çöküşten de yine sanatçı, bilim adamı kurtaracaktır toplumu,

TRT sözcük yasakladı; geriye dönmedi mi? Filmler yaktı, şimdi o tür filmleri göstermek için yarışlara girmiyor mu, toplumun yüz akı yönetmenlere filmler hazırlatmıyor mu?

El kadar bebeler, anamızın sütü gibi ak bir Türkçeyle konuşuyorlar. Yönetmenler Avrupa ölçülerini zorlayan filmler yapıyorlar. Kadınlarımız, düşüncelerini, duygularını sanata, bilime geçiriyorlar. Resimlerimiz, kitaplarımız dünyamızın kültür yıldızları gibi parlamlar.

Sanatçının koluna girip onun ışığından aydınlanan yöneticilerin gelmesi de yakındır. En karanlık bulutların bile bir yerlerinden güneş sızar.

***Sömürü, eşit emekle
ortadan kalkar.
Emek vermeyen,
onun bunun eline
bakmayı erdem
sayan her bilinçsiz
toplum, boynunu,
sömürü
boyunduruğundan
kurtaramaz.***

**Dergiye abone olunuz ve abone
ücretlerinizi PTT 101843 nolu çek
hesabına lütfen yatırınız.**

MERHABA AĞIN

Kemal NİKSARLI
(Akçadağ 1944)

24 yıl önce sana gene böyle bir mektup yazmış, Ağın düğününde Gani Dayı, Cancik Dayı, Veysel Dayı, Gücülü Mehmet Dayı ve Demirci Rıza Emi ile, mezatlarda buluşmuştuk. Bu gün bunlardan hiç biri yok, 24 yıl kimilerini götürdü kimilerini de 24 yıl yaşlandırdı. Haydi bunlara boş ver diyorum, hiç üzülme biz kalanlar gene sana bir düğün kurabiliriz. Gene "atlar eğerlenir", gene ağır halaylar düz halaylara, büyük cevizin dibi uçayağa, timanna garaçora elini verir, seni gene düğünsüz bırakmayız.

22 yıllık ayrıldıktan sonra; "sen safa geldin a canım, sen safa geldin" diyoruz. Yılların özlemiyle beklediğimiz bir ana, bir yavru gibi seni yine bağrımıza basıyor, öpüyor kokluyoruz, merhaba.

Gerçekten de iki yıllık yayın yaşamında iki yüz yıllık yol aldın. Yayınına ara verdiğin 22 yıl içinde yokluğun bize "esti acı poyraz ayırdı bizi" türküsü gibi acı geldi. Bu boşluktan yararlanmak isteyen birileri, senin adına özenen bir gazete iki sayı çıktı. Bu gazete önceden bildiğimiz sonuca gözümüzün önünde yuvarlandı ve de bu bize şaşkı da olmadı. Nisan 1991 de başka bir Dergi senin adına istekli oldu ve de yayınlandı. Bu dergi'de sayın Osman Güler ağabeyimizin VAHŞEN şiiri mahlası kaldırılmadan, başka birilerinin adıyla, düzenleyen diye yayınlanırken, son dize de bir hece artışı ile düzenlemenin inceliği vurgulanarak yayınlandı. Başka birilerinin yazılarının altında benim şiirimden bir dördlük, gene yanlış ile, adım konulmadan yayınlandı. Karadağ'la Aladağ'ın yerlerini bile bilmeyen, Kırgız dili bilimcilerinin yazıları, Ağın adına onamastik tarihçe yaptı. Bu günün yönetsel bağlantısını, tarih süreci içinde, gerilere götüren yazarlar, Ağın'ı Elazığ tarihi içine aldı. Fırat'ın doğal bir sınır olduğu, ulaşım araçlarının gelişmesi sonucu, bu doğal seddin

aşılabilirdi unutulup, Eğin-Arapyer ikilisinden bizleri soyutlama, çabaları dergi'de ağırlıklı olarak görülür oldu. Aslında çok iyi niyetlerle yola çıktığına inanmak istediğimiz bu sayın Dergiye başarı dileklerimizi ileterek belirttiğimiz yanlışlar kasıtlı yapılmamışsa; düzeltilmesini isteriz.

Gözüm nuru ciğer köşem, sevgülü ve de sevgülü Ağın Dergimiz, seni özlemle bekliyorum. Aramızdaki dağlara bakma, ben onları "..delik delik delerim" gene sana ulaşır, seninle söyleşirim.

Şimdilik bu ufak yazımı koynuna koy, sonra sana daha uzun, daha başka konuları içeren, folklor ve Ağın kokan yazılar yazarım. Başarı ve uzun yaşam dileklerimle selam eder, seni çıkaranlara teşekkür eder, gözlerinden öperim.

İSMAİL BEYDEMİR

SILAYA YOLCULUK

Yürürken yürürken bir uzun yokuş
Yuvada eşikle uykuda her kuş
Mehtap pırıl pırıl tabiat bir hoş
Baskil dağlarından aştım da geldim.

Hasretle yanarken şu gönül bağım
Uzaktan göründü Böğürlü dağım
Sana vaadim olsun kurban adağım
Bükülü yollardan geçtim de geldim.

Kuşlar cıvı cıvı çevre toz pembe
Ne açlık kaldı ne yorgunluk tende
Kalbim çırpınırken heyecan bende
Kohpınık çayından geçtim de geldim.

Herkes güler yüz herkes neşeli
Ağın'a vardık öğle geçeli
Fırat duman duman sanki peçeli
Gönül kadehinden içtim de geldim.

AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

H.Cüneyt ÖZKUL

Nisan 1990 tarihinde Ağın'dan gelen heyetle, Ankara'dan katılan bir grup arasında yapılan toplantıda Ankara'da blir dernek kurulmasına karar verilerek çalışmalara başladık. 31.8.1990 tarihinde çalışmalr tamamlanarak Valiliğe başvuruldu ve derneğimize izin verildi.

17.3.1991 tarihinde yapılan 1. Olağan Genel Kurul Toplalısında; İsmail ERCAN, Yıldız İRENGÜN, Cüneyt ÖZKUL, Mustafa İKİNCİ ve İbrahim ÖĞÜNÇ yönetim kuruluna, Kemal NİKSARLI, Mehmet BİLİR ve Turgut İKİNCİ denetleme kuruluna seçilmişlerdir.

Derneğimizin amacı tüzüğümüzün 2. maddesinde belirtildiği gibi Ağın sevgisini yaymak ve Ağın'ı sevenleri bir çatı altında toplamak, Ağın'ın yurt içinde ve dışında tanıtımını sağlamak amacı ile dergi, kitap, broşür vb. yayınlar hazırlamak, Ağın ve çevre köylerinde bulunan tarihi ve turistik belgesel film, video kasetleri hazırlamak ve sergilemek, müzik, folklor, tiyatro vb. sosyal, kültürel etkinliklerde bulunmak, Ağın'a özgü örf, adet, gelenek ve göreneklerin genç kuşaklara tanıtımına yönelik çalışmalr yapmak, üyeler arasında dayanışmayı kuvvetlendirmek üzere öğrenci yurdu, kreş, misafirhane, lokal vb. tesisler kurup işletmek.

Amaçlarımızı gerçekleştirebilmemiz için, uzun

bir süredir birbirlerini görmeyen, tanımayan hemşerilerimizin birbirlerini tanıyarak dayanışmayı sağlamak amacı ile derneğin kurulma aşamasında ve kurulduktan sonra bayramlaşma törenleri düzenlendi. Bayramlaşma törenlerini her bayram gerçekleştirmek karındayız. 14 Ekim 1990 tarihinde tanışma ve dayanışma günü düzenlendi. 19 Ekim 1990 tarihinde Ağın'a gezi düzenlendi, hemşerilerimizin ücretsiz olarak Ağın'a gidiş-gelişi sağlandı. Bu gezide, uzun süredir Ağın'dan uzak kalan hemşerilerimiz Ağın'a geldi. Bundan sonra da devamını dileriz.

Hemşerilerimizin biraraya toplanmasından ve -daha etkili dayanışma sağlamak amacı ile "Kadın Kolu ve Gençlik Kolu" oluşturuldu.

5 Haziran 1991 tarihinde, Kadın Kolu tarafından hanımlar çayı düzenlenerek, hanımlar arasındaki dayanışma sağlandı.

Ankara dışındaki hemşerilerimizin birbirinden haberdar olmaları amacı ile dergi çıkarmaya karar verdik. Bu dergi ile tüm hemşerilerimizin sesini duyuracak, büyüklerimizin bizlere bıraktığı gibi, bizden sonraki kuşaklara güzel belgeleri sunmak dileğimizeyiz.

En güzel şeylerin hepimizin olmasını dileriz.

Fotoğraf : Cüneyt ÖZKUL

EĞİTİM ÖĞRETİM

M. Ali BİLİR

21 nci yüzyıla yaklaşırken Ülkemizde halen Eğitim-Öğretim sorunu çözümlenmemiş konuya ilişkin arayışlarda çözüm bulacak cinsten görünmemektedir. Kısır bir döngü içerisinde "Temel Eğitim kaç yıl olmalı? Öğrenci kaç yaşında okula başlamalı? 6 yaş 7 yaş ikilemi ve 5 yıl, 8 yıl araştırması" gündemde. Yıllardır bu deney tahtası insanlarımız ve çocuklarımız üzerinde yazılıp silinmekte... Bizden önce ki kuşaklarda eğitim ve öğretim denilince dört duvar arasında kuru ezbere dayalı bilgiler vermekle eğitim yaptıklarını sanıyorlardı. Yıllardır "Himalaya Dağlarının yüksekliği, Amazon Nehri'nin genişliğinin kaç metre olduğunu ezberleyen öğrenci sınıf geçti, ezberleten öğretmen iyi öğretmen sayıldı. Bu tabi 1938'den sonra Köy Enstitüsü uygulamasıyla yıkıldı. Halkımızın gerçek gereksinme duyduğu bilgi, beceri ve ülke olarak nasıl kalkınması gerektiği öğretilmeye başlandı. Özü, Eğitim ve Öğretimle birlikte üretime dönük; yaparak, yaşayarak, deneyerek öğrenmek modeli Köy Enstitüleri'nde hayata geçirilmek istendi.

Bu gerçeği ve özlemi meslekten gelen Sayın Milli Eğitim Bakanımız'ın tekrar uygulamaya koyacağı inancı ile bir anımı anlatmaya çalışacağım: Yıl 1961. Er öğretmenleri köylere verirlerdi, bu yıllar arkadaşlarımızdan birisi bulunduğum köye görevlendirilmişti. İstanbul doğumlu, lise mezunu. Ankara'dan doğuya hiç gitmemiş doğuyu hiç tanımayan bir öğretmen arkadaş 1961 Ekim ayı Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı bir köyüne geldi. Gelirken ilin valisine o yerin ileri gelen bürokratlarına bir hayli mektup getirmişti. Üstü kapalı bir kamyonla köye geldi. Haber alınca karşılamaya gittim. Köyde muhtarlık görevini de üstlenmiştim. Köy enstitülerinde tavukçulukla ilgili aldığım bilgiyi köy halkına aktarmaya çalışıyordum. Modern bir kümes ve

altmış adet tavuğum vardı. Ek uğraşım bu tavukların yemini ve suyunu vermektir. Öyle bir günde iş kıyafetimle öğretmeni karşıladım. Kamyondaki yatak ve valizlerini taşıdık. İlk sorusu Başöğretmeni sormak oldu. "Başöğretmenin evine gidiyoruz." dedim. Bana her iki adımda bir "Başöğretmen neden gelmedi" diye soruyordu. "Çok mu kabadayı, çok mu sert" Okul lojmanına geldik, hava kararmıştı, gaz lambaları, yakılmaya başlandı. Bir süre sonra giysilerimi değiştirdim. Ondan sonra benim başöğretmen olduğumu anladı.

O gün aydınımızın, okumuş insanımızın iş elbisesi giyeceğine tarlada, tabanda çalışacağına halkımızın inanmadığını gördüm. Bu olgu tarih boyunca okumuş insanımızın medrese tahsili görenlerin, yüksek okullarda okuyanların, üretime katkıda bulunmayanların; çalışan insanların sırtından, onların emeğinden, ürettiklerinden yararlanarak geçindikleri düşüncesi ağır basmaktadır. İşte köy enstitüleri bu zihniyeti yıkmış, halkı gibi yaşamayı, onlar gibi, onlardan kopmadan, onlarla beraber çağdaşlaşmayı başaran kurumlardır.

Güzel Ağın'ımız bu kurumlara en çok öğrenci veren ilçelerimizden biridir. O öğretmenlerden rahmete kavuşanlar ışık içinde yatsınlar, sağ olanlara sıhhatler dilerim.

**Ağın'a ve Ağın'lıya
hizmet için derneğe
üye olunuz ve
aidatlarınızı PTT
101843 nolu çek
hesabına lütfen
yatırınız.**

**Ağın'lılarla ilgili tüm
haberleri lütfen bize
yazınız.**

BİNİP KIRATA

Halit HOCAOĞLU

Şöyle bir coşupta, binip kır ata,
Doğduğum yerlere varmak isterim.
Destanlar söyleyip, eski Fırat'a
Hak deyip Ağın'da durmak isterim.

İçki içmiyordum, pehrizi bozup
Vatan hasretiyle köpürüp azıp,
Ağın'a uzunca bir destan yazıp,
Kadchimi burda kırmak isterim.

Ağın'da geleneksel düğün anında,
At eğrilenirdi bir başka yanda.
Eli kulağa atıp ben bu meydanda,
Düğüne Hoyratla girmek isterim.

Rahmetli Gani'nin gımatasıyle,
Gariban Dılo'nun keman sesiyle,
Hozahburu, Vahşen'i, Andiri'siyle,
Ağın'da bir alem kurmak isterim.

Ağın yöresinin yaban güllünü,
Kenarı harelî mor sümbülünü,
Üçdutla, Yazılar, Davar Önünü
Görüpte murada ermek isterim.

Benden yorgunsa da, bakmaz yaşına.
Kendinden yönelir, Mezar Başına.
Tüm geçmişlerimin mezar taşına.
Hasretle yüzümü sürmek isterim.

Ağın ezgisiyle türküler yakan,
Kekiği, reyhanı mis gibi kokan,
Eskiden köpürüp delişmen akan,
Fırat kenarını görmek isterim.

Destanı ömrümün, gençlik çağının,
Başı mor dumanlı Munzur Dağının,
Hasretini çektiğim güzel Ağın'ın,
Nevruz, nergisini dermek isterim.

İsterim şu anda Ağın'a dönüp,
Ol kıblegahı bir daha görüp,
Yüzümü, gözümü burlara sürüp,
Postumu Ağın'a sermek isterim.

Fırat şahlanınca gem vurulmazdı,
Suyu coşkun akıp, hiç yorulmazdı,
Boz bulanık olup, tüm durulmazdı,
Şahlanmış halini görmek isterim.

Garibim, adımsa Halit'dir benim,
Şahsen Ağın'lıyım, Hocagil'denim.
Yaş zevale erdi, artık neylerim,
Defteri Ağın'da dürmek isterim.

MÜZİĞİMİZ ve BİZ

EBRU BERKER III-S N. 5

Yabancı bir ülkeden yabancı bir arkadaşım olsa ve bu arkadaş bir gün bana mektup yazarak: "Sevgili Ebru, nasıl bir müzik dinlediğiniz hakkında bir fikrim olması için bana bir Türk Müziği kaseti gönderebilir misin?" diyerek böyle bir ricada bulunsa çok merak ediyorum hangi türden hangi şarkıları gönderirdim. Herhalde ilk anda biraz kafam karıştırdı. Sonra da şarkı ve tür seçimi için sıkı ve zorlu bir araştırmaya başladım. Çünkü Türkler ve müzikleri hakkında hiçbir şey bilmeyen, özellikle yabancı birine, Türk kültürünün en doğru ve nadide örneklerle tanıtılması gerekirdi.

Hemen Türk Milleti'nin dinlediği müzikleri düşündüm: Klasik Türk Müziği, Türk Sanat Müziği, Çoksesli Türk Müzik, Çağdaş Türk Müziği, Türk Halk Müziği, Türk Hafif ve Pop Müzik. Bilmiyorum... Belki en iyisi herbirinden de birer örnek göndermek olurdu.

Herhalde dünyanın hiçbir ülkesinde bizim kadar bol ve sözüm ona tür karmaşası yoktur! Hem bana, sanki bütün bu türleri gerek icra edenler gerekse de beğenip söyleyenler arasında gözle görülmez, elle tutulmaz bir düşmanlık var gibime geliyor. Sanat müzikçilerle pop müzikçiler, türkü çığırانlarla çoksesli müzik taraftarları hep birbirlerini iten farklı kutuplar gibiler. Halk da öyle: Bir kesim yalnızca Çağdaş Türk Müziği dinliyor, bir kesim ise yalnızca Halk Müziği, Kimbilir belki de bu nedenle hep yerimizde sayıyoruz. Oysa ülkemizde yaşamış ve yaşamakta olan bütün müzik türlerinin ve akımlarının inkâr edilmeden değerlendirilmesi; ulusal olsun evrensel olsun herbirine ayrı değer ve saygı gösterilmesi, çağın ve teknolojinin akışına göre yenilenmesinin ve ileriye yönelmesinin elbirliğiyle sağlanması gerekmez mi? İşte... Gele gele hep aynı noktaya geliyoruz: Sistem bozukluğu. İnaniyorum ki temel bilgi ve eğitim rayına oturduğunda özgün, kişilikli yaratmalar ve üretim ortaya çıkacaktır.

Şimdi de o yabancı arkadaşımın, "Peki, sen neler dinliyorsun Ebru?" diye sorduğunu düşünüyorum. Kendi kendime suratım pembeleşiyor; çünkü ona, "Al, bak... Sana kendi müziğimizin bütün türlerinden örnekler verdim; lakin ben bunların hiçbirisini dinlemiyorum. Ben sizin müziğinizi dinliyorum." demek hiç hoşuma gitmezdi.

Ne yazık ki gerçekler böyle. Yaşını bulmuş kesim kendi arasında didişirken, biz de pop, acid, jazz, metal diye diye dört dönüyoruz. Bir yabancının müziğini, yabancı bir dille bağıra bağıra söylüyoruz ve üstüne üstlük saçmasapan, bize hiçbir şey kazandırmayan bir "o, ondan üstündür" kavgası yapıyoruz. Onlara, övüp övüp gökyüzünde şatolar kurarken, şöyle bir geriye dönüp, kendi KÜLTÜRÜMÜZE; yani kendi MÜZİĞİMİZE; yani KENDİMİZE... aslında kör olan, aşağılayıcı gözlerimizle bakıyoruz. Halide Edip Adıvar bir yazısında diyor ki: "Türk toplumu, kendisine Batı Medeniyeti içinde bir yer edinme çabasına girişirken, aynı zamanda kendi şahsiyetini kaybetmiş olmanın buhranını da yaşar." Atatürk'ün de sözleri var bu konuda: "Milletimizin dehasının gelişmesi ve bu sayede lâayık olduğu medeniyet seviyesine ulaşması, şüphesiz ki yüksek meslek erbabını yetiştirmek ve milli kültürümüzü yükseltmekle mümkündür. Kendi kültür değerlerine saygılı olmayan milletleri, başka milletler de saymazlar. Böyleleri, diğer milletlerin avı olmaya mahkumdur. Zira milli olmadan milletlerarası olunamaz."

İşte bu... Yine geldik mi sistem bozukluğuna?

Bana, yani bize şimdiye kadar hep batı müziği gösterildi. Orta Asya'dan birlikte getirdiğimiz müziğimizle, binlerce yıllık Anadolu uygarlıklarından miras kalan müziğin birleşmesinden oluşan gerçek anlamda ulusal müziğimiz, halkın büyük bir kısmının halen yaşayan öz müziği olan, bünyesinde doğa sev-

gisi, aşk, yas, ağıt, övgü, kahramanlık, ahlâk değerleri, dinsel duygular gibi birçok değişik öğeleri taşıyan, yaşam dolu, Halk Müziğimizi öğreten olmadı ki... Aynı şekilde çağdaş müziğimizi, klasiğimizi, sanatımızı, çok seslimizi gösteren, dinleten, söyleten olmadı ki. Pek, ya kırsal kesimlerde, köylerde, kasabalarda okuyan çocuklar? Onlara Türk Müziği sevgisi aşılsaydı; eğitimi yapılsaydı, çevrelerinden gördükleri "Tanrım beni

***Herhalde
dünyanın
hiçbir
ülkesinde
bizim kadar
bol ve sözüm
ona tür
karmaşası
yoktur!***

baştan yarat", "Kaderim kahrolsun", "Seni sevmeyen ölsün," "Kabrime gelme"... şeklindeki yozlaşmış ve çaresizliğe tercüman olan arabesk müziğinin etkisinden sıyrılıp, çevrelerine Türk Müziği'nin kültürünü saçan bireyler haline gelmezler miydi?

Sistemdeki bozukluklardan çok ne var ki?

"Başlamak bitirmenin yarısıdır." sözünden yola çıkarak, hastalığın teşhisini koymuş bulunmaktayız. Artık bir an evvel tedavisine başlansa fena olmaz hani.

NET OPTİK

B. METE ÖZAN

**Bütün
Hemşehrilerimizin
Hizmetindedir**

Necatibey Caddesi No: 8/64

Sıhhiye - ANKARA

Tel: 230 50 05

**DAMLA LTD. ŞTİ.
ANADOLU SİGORTA
Acenteliği**

Şirketimiz,

- Hayat
- Yangın
- Trafik
- Kasko
- Hırsızlık
- Tarım

ve

Tüm Sigorta dallarında ülkemizin en büyük sigorta kuruluşu ANADOLU SİGORTA'nın güvencesiyle Malatya'da ve diğer illerdeki hemşehrilerine özel olarak hizmet vermekte gurur duyur.

**DAMLA LTD. ŞTİ
GÜROL KORKMAZ-NİLAY KORKMAZ**

ADRES:

MÜCELLİ CAD.

MERMER HAN NO: 2/6 MALATYA

TELEFON: 43010

FAKS: 43034

HABERLER

Dergimizde yazısı yayınlanan Vali Sn. Göktayoğlu İçel Valiliğine atanmıştır. Görevinde başarılarının devamını diliyoruz.

Elazığ Valiliğine yeni atanan ve görevine başlayan Sayın Yılmaz ERGUN'a görevinde başarılar diliyor ilçemize ve dergimize ilgilerini esirgemeyeceğini umuyoruz.

Derneğimiz üyesi Selahattin Sakallı'nın oğlu Hüseyin Sakallı Gülümser kılıç 16.6.1991 tarihinde evlenmişlerdir. Genç evlilere ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

Sevgili hemşehrimiz Yargıtay tetkik Hakkı Mehmet Salim Özer, Yargıtay Üyeliğine seçilmişlerdir. Kutlar başarılar dileriz.

Derneğimiz üyesi T.C. Merkez Bankası Krediler Gn. Md. Yardımcısı Aydın Özben Brüksel'de yeni açılan T.C. Merkez Bankası temsilci yardımcılığına tayin edilmiştir. Yeni görevinde sağlık ve başarılar dileriz.

Mürvet ve Ömer Demirkol'un oğlu Fırat Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü Öğretim Görevlisi Tanju ile aynı yerde görevli Serap 24.4.1991 günü evlenmişlerdir. Genç evlilere mutluluklar dileriz.

**Ağın'a ve Ağın'lıya
hizmet için derneğe
üye olunuz ve
aidatlarınızı PTT
101843 nolu çek
hesabına lütfen
yatırınız.**

**Ağın'lılarla ilgili tüm
haberleri lütfen bize
yazınız.**

KAYBETTİKLERİMİZ

Derneğimiz üyesi Hakkı Akbaş'ın, Sabriye, Emine ve Sıdika'nın anneleri, Ayşe Fatma Akbaş'ın kayınvalideleri, Hatice, Yusuf ve Mustafa'nın babaanneleri, Nazmi ve Yalçın'ın kayınvalideleri Zeynep Akbaş (Bacımız) 1322 - 21.1.1991 günü, babaları ve kayınpederleri Abdurrahman Akbaş 1317-10.4.1991 günü vefat etmişlerdir. Yakınlarına ve sevdiklerine başsağlığı dileriz.

Derneğimiz üyesi Cavit ve Nuran Alpaslan'ın Mebrure Ertürk'ün ablası Emine Ecer 25.6.1991 günü Ankara'da vefat etmiştir. Merhumeye tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Merhum Mehmet Zeki ve Kemal Zeki Gençosman'ın kardeşleri, A.Ü. Hukuk Fakültesi Genel Sekreteri merhum Muhittin Köksal'ın eşi, Demir, Demet ve Lale'nin anneleri, derneğimiz Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Yıldız İrengün'ün teyzeleri F.Nermin Köksal 2.7.1991 günü vefat etmiştir. Merhumeye tanrıdan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

Remzi Yavuz 6.7.1991 günü Hakkın rahmetine kavuşmuştur. Tanrıdan rahmet, sevdiklerine başsağlığı dileriz.

Nevin Ölmezoğlu 26.7.1991 günü vefat etmiştir. Tanrıdan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

Merhum İbrahim Özben'in eşi, T.C. Merkez Bankası Krediler Gn. Md. Yardımcısı ve Derneğimiz üyesi Aydın Özben'in Nahide ve Vahide'nin anneleri, Hikmet Ertaş'ın kayınvalideleri, Fatma, Ahmet, Mehmet', Nihat'ın... anneanneleri Ayşe Özben 1322-7.8.1991 günü Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Yakınlarına ve tüm sevdiklerine baş sağlığı dileriz.

**Adres
Değişikliklerinizi bize
lütfen bildiriniz.**

*Ağnı olmanın gururunu;
Ağnının eşi olmanın mutluluğunu;
Ağnının çocuğu olmanın sevincini;
Ağnı ve Ağnı Dergisini tanımamanın
Kıvancını;
Yaşamak istiyorsanız.
Ağnı Derneğine Üye
Ağnı Fikir ve Sanat Dergisine
Abone olunuz.*